

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra Emil Boesen · 7. marts 1850 · til SK

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra Emil Boesen · 7. marts 1850 · til SK", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b79-txt-shoot-n115.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Fra Emil Boesen · 7. marts 1850 · til SK

***Horsensd 7de Marts 1850.**

Kjære!

Du har vel undret Dig over, at jeg endnu ikke har skrevet til Dig; jeg har dog ofte tænkt paa Dig og ønsket, jeg kunde gaae hen og besøge Dig, eller møde Dig, naar jeg gik ud af Byen, ud af Landeveien; som det da ogsaa er Længsel efter Dig, der nu har bragt mig til at tage Papiret frem. Jeg længes efter at faae at vide, hvordan Alt gaaer ovre hos Dig, om der er skeet noget Mærkeligt, siden jeg reiste, og hvorledes Du selv har det. Lidt af hvad der er udkommet, har jeg læst, fEx: Stillings Piece, der er bestemtere og har stærkere Kræfter, end jeg havde tænkt; herovre bryder man sig Intet om Saadant; Bekjendtskabet til Dig grunder sig meest paa hvad der nu for nylig har staaet i Kirketidenden og saa Enten – Eller; den lille Helveg skulde holde sig til sin Kirkehistorie.

Jeg er selv nogenlunde rask, og der er Meget, jeg skal sætte mig ind i; men jeg kan ikke holde mig ude fra mig selv, og trænger snart til en Ferie og til at komme over til Eder; jeg lever her alene og maa gaae min egen Gang, og Du kan vel vide, at denne Tid har været vanskelig nok for mig. Om Søndagen er jeg gjerne i Præstekjolen fra 9 til 3 12, først Skriftemaal, saa Altergang, naar Sognepræsten har prædikeret; saa skal jeg prædike i Hospitalet, og saa til Aftensang i Hovedkirken; og naar jeg skal til at udarbejde Prædikenen, er jeg gjerne meget fattig, og naar jeg skal til at tale saa høit, at man kan høre hvad jeg siger, især i Hovedkirken, har jeg vanskeligt ved at lade Tankerne følge med Ordene, eller en Stemning hentager mig formeget; med Hensyn til det Ydre troer jeg, det gaaer ret anstændigt. I Hospitalskirken har jeg et underligt Publicum, et Par gamle, skikkelige Koner, nogle halv tovlige og fordrukne, jævnligt et Par Msk: af den grevelige Familie paa Boller og saa Enkelte af Byens Folk. Skriftetalerne gjør dybeste Indtryk paa mig selv.

Sognepræsten er en besynderlig, utilgjængelig En, og Kirke-Forretningerne ere deelte imellem ham og mig paa en kjedsommelig Maade; hidtil er jeg kommet godt ud af det med ham; men nu vil Communal-Bestyrelsen have ham fra Formandskabet i Skole-Commissionen og heelt ud af den, og mig i hans Sted, hvilket sagtens giver Anledning til Rivninger; jeg har just ikke saastor Lyst til at blive Skole-Com: Formand, da Skolevæsenet er her i stor Forvirring, og der er ingen Udsigter til at faae tilstrækkelige Penge til at bringe det i Orden, og jeg forstaaer mig maaskee heller ikke godt nok paa det. Her er en underlig Blanding af Respect for det Traditionelle i Kirken og Ligegyldighed for den.

Jeg er glad og taknemmelig for at være bleven Præst, men føler mig tit fattig og tiggefærdig; og saa savner jeg Eder, hvad jeg vel kan have godt af. Moders Død har smertet mig meget, den kom for hurtig for mig; det er ikke behageligt at vænnes fra; men Moder troer jeg jo, har det godt; desværre er Fader faldet og har slaaet sig saa slemt, at han maa holde Sengen; inderlig gjerne vil jeg tale med ham endnu engang, og jeg synes, det nødvendig maa skee. –

Du skriver, at skulde jeg støde paa Vanskeligheder, som Du kunde løse, saa skal jeg skrive; Tak! de kan nok komme; der var et Tilfælde, da det faldt mig vanskeligt at tage Beslutning, men det gik dog. Nu er der 3 Ting, jeg vil bede Dig om, og alle 3 Ting kan Du meget let, besøge Fader, som Du vil glæde meget derved, og trænger til et godt Ord; besøge Louise Holtermann, Du glæder hende meget dermed, hun trænger ogsaa til at tale et Par Ord med Dig, og det kan Du jo let; gid hun ikke maa faae formegen Hjemve, naar hun kommer her; og saa skrive til mig; naar jeg kom til Dig, saa var Du den, der talte meest, saa bør Du ogsaa tale mest til mig nu jeg ikke kan komme til Dig. Fader, Louise H: og jeg ere alle 3 meget bløde. –

Naar jeg har holdt Confirmation, er det Bestemmelsen, at jeg strax kommer over for at hente L:, hvortil jeg glæder mig meget; jeg er glad over hende og daglig stolt af hende, og gladere for hvert Brev, hun skriver til mig; det er rigtig Skade for Dig, at Du ikke kjendte hende, før jeg. –

Jeg boer meget uroligt, i Dag bliver der holdt stort Heste-Marked ligeudenfor mine Vinduer, og her er en bestandig Løben gennem Huset, fra den tidlige Morgen til den sildige Aften. –

d. 8de Kan Du ikke lære mig den Hemmelighed at danne Themaer til Prædikener godt?

Lev vel! Kjære, Tak for alt Godt! Opfyld snart de 3 Ønsker!

Din Emil Boesen.

Til

Hr: Magister S. Kierkegaard.

Rosenborggade i

bet:

Kjøbenhavn. –